

DEPARTAMENT D'ECONOMIA I FINANCES

DECRET

313/2006, de 25 de juliol, que regula els establiments de turisme rural.

El Decret 365/1983, de 4 d'agost, pel qual es crea la modalitat d'allotjament turístic "Residència-Casa de Pagès" tenia la finalitat de promoure els recursos turístics de les comarques catalanes, actuació necessària per raons econòmiques, per assolir l'objectiu de millora de les rendes de les famílies que viuen al medi rural i d'equilibri territorial de Catalunya.

El Decret esmentat va ser desplegat per l'Ordre, de 6 d'octubre de 1983, per la qual s'estableix la normativa per a l'obertura i funcionament de les residències-casa de pagès, que va establir les condicions d'obertura i els requisits que havien d'acomplir aquests establiments turístics.

El Decret 214/1995, de 27 de juny, pel qual es regula la modalitat d'allotjament turístic anomenada residència-casa de pagès va definir de nou aquesta modalitat d'allotjament turístic a fi, d'una banda, de millorar la qualitat de les instal·lacions i els serveis, diferenciar les ofertes que existien en el camp de l'allotjament rural i, d'altra banda, de preservar l'entorn natural i arquitectònic de la seva zona d'ubicació.

La Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, defineix en els seus articles 49 i 50 els establiments de turisme rural tot establint una nova denominació i classificació en dos grups, les cases de pagès i els allotjaments rurals. La diferència fonamental entre ambdós grups és el fet que les persones titulars de les Cases de pagès han de tenir, en tot cas, rendes procedents de l'activitat agrària, ramadera o forestal i són aquests establiments des d'on es pot practicar l'agroturisme com a forma de participació i coneixement de la realitat agrària, generant així uns ingressos que han de complementar l'activitat principal agrària dels pagesos. S'han creat dins de cada grup d'establiments quatre modalitats: les masies, les masoveries, les cases de poble compartides i les cases de poble independents.

És de destacar la nova opció que es preveu per aquelles persones titulars que no obtenen rendes agràries de poder compartir el seu habitatge amb els hostes, opció que no existia fins ara i que ha de permetre assolir l'objectiu de diversificació de rendes de la població rural i la fixació d'aquesta en el territori.

Aquest Decret contempla la possibilitat que puguin ser titulars de Cases de pagès determinades societats lligades a l'activitat agrària, una reivindicació expressada pel món agrari. Aquesta opció es preveu aquí, amb la conformitat del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, però salvant l'exigència que la persona física que ha de conèixer o relacionar-se amb els turistes compleixi uns determinats requisits.

Tanmateix s'ha volgut potenciar un dels trets definitoris dels establiments d'allotjament turístic, com és la prestació efectiva als hostes de determinats serveis, tot diferenciant-los del simple lloguer d'habitatges sense serveis turístics i per aquesta raó es preveu la prestació de serveis d'informació, assistència i neteja que han de millorar-ne la qualitat i la proximitat a les persones usuàries en els establiments no compartits.

Altres aspectes en què s'incideix expressament fan referència a l'augment de la mida d'habitacions i espais comuns, l'exigència de cambres de bany a cada habitació, les mides dels llits o la limitació del nombre de places que pot oferir un mateix titular, aspecte aquest que ha de permetre mantenir un tracte personalitzat entre hostes i titulars, un dels actius més valuosos d'aquest segment de l'oferta turística.

El desenvolupament del turisme rural ha de facilitar la sostenibilitat mediambiental, cultural i socioeconòmica del territori.

En virtut del que s'ha exposat i de conformitat amb el que estableix la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, a proposta del conseller d'Economia i Finances, d'acord amb els dictàmens preceptius emesos pel Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya i per la Comissió Jurídica Assessora i d'acord amb el Govern de la Generalitat,

DECRETO:

Article 1

Establiments de turisme rural

1.1 Són establiments de turisme rural aquells que presten allotjament als usuaris turístics en habitacions o habitatges rurals, d'una manera habitual i mitjançant preu.

1.2 Aquests establiments estan situats en el medi rural, fora o dins de nuclis de població de menys de 1000 habitants, integrats en edificacions preexistents anteriors a 1950, i respecten la tipologia arquitectònica de la zona, la qual es tracta de potenciar afavorint la seva rehabilitació i conservació, tot evitant les noves construccions.

1.3 No poden ésser considerats en cap cas com establiments de turisme rural aquells ubicats en pisos, considerats com a habitatges independents en un edifici de diverses plantes, en règim de propietat horitzontal.

1.4 Els establiments de turisme rural es classifiquen en els dos grups següents:

- a) Cases de pagès o establiments d'agroturisme.
- b) Allotjaments rurals.

Article 2

Cases de pagès o establiments d'agroturisme

Les Cases de pagès o establiments d'agroturisme són aquells en els quals la persona titular, pagès o pagesa professional, obté rendes agràries, ramaderes o forestals d'acord amb els criteris normatius del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i on les persones usuàries poden conèixer les tasques i activitats pròpies de l'explotació agrària a la qual estan vinculades.

Article 3

Modalitats de cases de pagès

Les cases de pagès es classifiquen en les modalitats de masia, masoveria, casa de poble compartida i casa de poble independent.

1. Masia. S'entén per masia l'habitatge unifamiliar fora de nucli, situat en el sí d'una explotació agrícola, ramadera o forestal, que comparteix el pagès o pagesa amb els usuaris turístics i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.

2. Masoveria. És aquell habitatge unifamiliar, fora de nucli de població i ubicat a la mateixa explotació on es troba l'habitatge on hi viu el pagès o pagesa. Es lloga en règim d'habitatge rural, es a dir, la casa sencera.

3. Casa de poble compartida. S'entén per casa de poble l'habitatge unifamiliar dins de nucli de població, que comparteix el pagès o pagesa amb els usuaris turístics i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.

4. Casa de poble independent. És aquell habitatge unifamiliar, en nucli de població on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitatge rural.

Article 4

Allotjaments rurals

Els allotjaments rurals són aquells establiments en els quals el seu titular no està obligat a obtenir rendes agràries, ramaderes o forestals, però ha de residir efectivament a la mateixa comarca o habitatge, depenent de la modalitat.

Article 5

Modalitats d'allotjaments rurals

Els allotjaments rurals es classifiquen en les modalitats de masia, masoveria, casa de poble compartida i casa de poble independent.

1. Masia. S'entén per masia l'habitatge unifamiliar fora de nucli, que comparteix el titular amb els usuaris turístics i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.

2. Masoveria. És aquell habitatge unifamiliar, fora de nucli de població que es lloga en règim d'habitatge rural.

3. Casa de poble compartida. S'entén per casa de poble l'habitatge unifamiliar dins de nucli de població, que comparteix el titular amb els usuaris turístics i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.

4. Casa de poble independent. És aquell habitatge unifamiliar, en nucli de població on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitatge rural.

Article 6

Identificació

6.1 A efectes d'informació dels usuaris, els establiments de turisme rural han d'estar convenientment senyalitzats amb el distintiu, les característiques del qual es regularan per ordre.

6.2 El distintiu d'identificació esmentat se situarà al costat de la porta d'accés a l'establiment.

6.3 Els establiments del grup Cases de pagès, s'autoritzaran amb l'afegit "Establiment d'agroturisme" al darrera de la modalitat.

Article 7

Normes per a l'obertura d'establiments de turisme rural

7.1 Grup cases de pagès.

Les persones físiques o jurídiques que vulguin dur a terme l'explotació d'un establiment d'aquest grup cal que sol·licitin l'autorització i inscripció en el Registre de Turisme de Catalunya i que aportin la documentació següent:

a) Sol·licitud ajustada al model oficial en què es detallarà la ubicació, el grup, la modalitat, el nombre i les característiques de les habitacions,

els elements sanitaris, els espais comuns, les dates de funcionament i altres tipus de serveis.

b) Acreditació que l'edificació és anterior a 1950.

c) Plànols o croquis de la distribució i fotografies que aportin les dades necessàries de la construcció, de l'entorn i de les característiques de la finca, abans i després de la rehabilitació.

d) Llicència municipal acreditativa que l'establiment de turisme rural s'ajusta als requeriments del planejament i la legislació urbanística i de la Llei 3/1998, de 27 de febrer, d'intervenció integral de l'Administració ambiental, com a activitat inclosa en el seu annex III.

e) Fotocòpia del NIF.

f) Documentació que acrediti que la persona sol·licitant és propietària o bé posseïdora amb títol suficient per dur a terme l'explotació turística de què es tracta.

g) Cas de ser masia o casa de poble compartida, certificacions d'empadronament i residència efectiva emeses pel secretari de l'ajuntament corresponent per les quals s'acrediti que la persona sol·licitant hi resideix efectivament en el municipi i adreça on pretén exercir l'activitat turística. En el cas de ser casa de poble independent, certificacions de l'empadronament i residència efectiva amb una antiguitat mínima de tres anys bé a la mateixa comarca o bé al municipi limítrof i cas de ser Masoveria, certificacions de l'empadronament i residència efectiva amb una antiguitat mínima de tres anys a l'edificació on viu la persona titular.

h) Certificació emesa pel departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre la percepció, per part del pagès o pagesa, de rendes de l'activitat agrària, ramadera o forestal, d'acord amb l'article segon.

i) Si el titular és una persona jurídica, certificació emesa pel Departament d'Agricultura Ramaderia i Pesca que acrediti la inscripció de la persona jurídica en el registre d'explotacions agràries. Un dels socis haurà de complir els requisits establerts a les lletres g) i h).

j) Descripció de les activitats agrícoles, ramaderes o forestals que es duen a terme a l'explotació, així com el grau d'implicació que poden oferir als usuaris en les tasques pròpies de la finca.

7.2 Grup allotjaments rurals.

Les persones sol·licitants d'autorització i inscripció d'allotjaments rurals, que en tot cas hauran ser persones físiques, caldrà que aportin:

1. La documentació prevista a les lletres a), b), c), d), e) i f) de l'apartat anterior.

2. Cas de ser masia o casa de poble compartida, certificacions de l'empadronament i residència efectiva emeses pel secretari de l'ajuntament corresponent per les quals s'acrediti que el sol·licitant hi resideix efectivament en el municipi i adreça on pretén exercir l'activitat turística. Cas de ser masoveria o casa de poble independent, certificacions de l'empadronament i residència efectiva amb una antiguitat mínima de tres anys, bé a la mateixa comarca o bé al municipi limítrof.

Article 8

Autorització i inscripció

La documentació assenyalada a l'article anterior es presentarà davant els Serveis Territorials de la Secretaria de Comerç i Turisme, excepte a les comarques de Barcelona, que es farà

davant la Subdirecció General d'Ordenació Turística. També es podrà presentar davant l'Oficina de Gestió Empresarial.

Un cop dutes a terme les actuacions corresponents i practicada la inspecció tècnica oportuna, el/la director/a dels serveis territorials corresponents i el/la subdirector/a general d'Ordenació Turística a Barcelona dictarà resolució d'autorització en un termini màxim de tres mesos i s'inscriurà en el Registre de Turisme de Catalunya.

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat i notificat la resolució, s'entén estimada la sol·licitud.

Si la sol·licitud no va acompanyada de la documentació preceptiva, el termini resta només interromput des de la data en què es notifiqui el requeriment de l'Administració perquè la dita documentació sigui completada, i en continua el còmput una vegada esmenada la mancança.

Article 9

Terminologia

Es prohibeix la publicitat i/o comercialització de qualsevol tipus d'allotjament sota la denominació de: establiment de turisme rural, casa rural, agroturisme, casa de pagès, masia, casa de poble, casa de poble compartida, casa de poble independent, allotjament rural, residència-casa de pagès, masoveria, allotjament rural independent i allotjament rural compartit així com la seva traducció a d'altres llengües, sense el compliment previ dels requisits establerts en aquest decret per a l'exercici d'aquesta activitat.

Article 10

Modificacions

Qualsevol modificació de la capacitat, del nombre de les habitacions o de qualsevol altre element estructural de l'allotjament, haurà de respectar la tipologia de l'habitatge i ha de ser autoritzada pels serveis territorials de la Secretaria de Comerç i Turisme i a les comarques de Barcelona per la Subdirecció General d'Ordenació Turística de forma prèvia a la seva realització. A aquest efecte, la persona interessada ha d'adjuntar a la seva sol·licitud la documentació que s'indica a l'article 7 i presentar-la davant els òrgans a què es refereix l'article 8 d'aquest decret. El director/a del Servei Territorial corresponent o el/la subdirector/a general d'Ordenació Turística a Barcelona dictaran resolució en un termini màxim de tres mesos, un cop practicada la inspecció tècnica oportuna.

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat i notificat la resolució, s'entén estimada la sol·licitud.

Si la sol·licitud no va acompanyada de la documentació preceptiva, el termini resta només interromput des de la data en què es notifiqui el requeriment de l'Administració perquè la dita documentació sigui completada, i en continua el còmput una vegada esmenada la mancança.

Article 11

Canvi de titularitat

El canvi de titularitat de l'allotjament turístic ha de ser autoritzat pels serveis territorials de la Secretaria de Comerç i Turisme i a les comarques de Barcelona per la Subdirecció General d'Ordenació Turística de forma prèvia a la seva realització. La persona interessada, haurà d'adjuntar a la sol·licitud els documents acreditatius del nou titular d'acord amb allò que s'exi-

geix per a l'obertura d'establiments i presentar-la davant els òrgans a què es refereix l'article 8 d'aquest decret. Es dictarà resolució en el termini màxim d'un mes. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat i notificat la resolució s'entendrà estimada la sol·licitud.

En el supòsit que la sol·licitud, acompanyada de la documentació preceptiva, es presenti davant l'Oficina de Gestió Empresarial, aquesta lliurarà una autorització provisional, que esdevindrà definitiva si en el termini d'un mes no s'ha requerit la persona sol·licitant per part dels òrgans competents en matèria de turisme.

La resolució per la qual es denegui l'autorització del canvi de titularitat, un cop ferma en la via administrativa, produirà la revocació de l'autorització i inscripció de l'establiment.

Article 12

Requisits tècnics de les masies i les cases de poble compartides

Les masies i les cases de poble compartides han de disposar, com a mínim dels requisits tècnics següents:

a) Calefacció en totes les habitacions i estances comunes.

b) Mobiliari suficient i en bon estat de conservació.

c) Serveis higiènics:

Disposaran com a mínim de:

Una cambra de bany completa (amb banyera o dutxa, rentamans i inodor) a cada habitació.

Un endoll al costat de cada rentamans.

Un petit armari o prestatge per poder desfer els estris de neteja personal.

Terres totalment pavimentats, així com les parets enrajolades fins a una alçada mínima de 2,10 metres, o bé revestides de materials que en garanteixin la impermeabilitat.

Tots els elements sanitaris disposaran d'aigua freda i calenta.

La superfície útil mínima dels banys serà de 2,50 m².

d) Habitacions-dormitoris:

Disposaran de ventilació directa a l'exterior.

La seva superfície mínima serà de 8 m², les habitacions individuals; 12 m², les dobles; 14 m², les triples, i, si s'escau, 16 m², les quàdruples.

El mobiliari indispensable inclourà: llits individuals d'amplada mínima de 0,90 metres, o dobles, d'1,35 metres, taula de nit, cadira, armari i un punt de llum amb interruptor al costat del llit.

e) L'alçada mínima en metres de la superfície transitable de totes les estances, llevat del bany, haurà de ser de 2,50 metres. Excepcionalment, podran ésser inscrits tot i que no compleixin amb l'alçada establerta quan les característiques d'interès històric o arquitectònic de l'edificació així ho aconsellin.

f) Telèfon, llevat situacions excepcionals en què es podrà eximir el compliment d'aquest requisit.

g) Menjador per a ús exclusiu dels hostes amb capacitat màxima coincident amb el nombre de places autoritzat. La superfície útil de la sala d'estar serà de 18 m² fins a 6 places i s'incrementarà 1 m² més per cada plaça, i comptarà amb seients confortables d'acord amb la capacitat de l'allotjament.

Article 13

Requisits tècnics de les cases de poble independents i les masoveries

Les Cases de Poble Independents i les Ma-

soveries han de complir com a mínim, a més dels requisits tècnics de les lletres a), b), d) i e) de l'article anterior, els següents:

a) La superfície útil mínima de la sala d'estar-menjador serà de 18 m² fins a 6 places i s'incrementarà 1 m² més per cada plaça, i comptarà amb seients confortables d'acord amb la capacitat de l'allotjament.

b) La cuina disposarà d'aigua freda i calenta i, com a mínim, de dos focs, microones o forn, aigüera, elements auxiliars, paraments i utensilis necessaris per a la preparació d'aliments, llençeria, frigorífic d'una capacitat mínima de 145 litres i campana amb extracció mecànica de fums i ventilació suficient.

c) Rentadora i estris de neteja a disposició de la clientela.

d) Serveis higiènics.

Han de disposar, com a mínim:

D'una cambra de bany completa (amb banyera o dutxa, rentamans i inodor) per cada 4 places o fracció.

Un endoll al costat de cada rentamans; un petit armari o prestatge per a poder desfer els estris de neteja personal.

Terres totalment pavimentats, així com les parets enrajolades fins a una alçada mínima de 2,10 metres, o bé revestides de materials que en garanteixin la impermeabilitat.

Tots els elements sanitaris disposaran d'aigua freda i calenta.

La superfície útil mínima dels banys serà de 2,50 m².

Article 14

Capacitat dels establiments de turisme rural

14.1 Les masies i les cases de poble compartides han de tenir una capacitat mínima de tres habitacions-dormitori i cinc places, i una capacitat màxima de quinze places, distribuïdes en habitacions-dormitori d'una, dues, tres o quatre places.

14.2 Les cases de poble independents i les masoveries han de tenir una capacitat mínima de quatre places i una capacitat màxima de quinze places. Han de comptar amb dues habitacions-dormitori de dues places cadascuna, com a mínim. La resta de places es poden distribuir en habitacions-dormitori que en cap cas poden ser de més de tres places.

14.3 En els establiments de turisme rural queda expressament prohibida la tinença i/o utilització de sofàs-lit i lliteres.

Es permet la utilització de llits supletoris, sempre per a menors de 12 anys. És d'aplicació a aquests efectes allò que preveu l'article 24 del Decret 53/1994, de 8 de febrer, sobre el règim de preus, reserves i serveis complementaris en establiments d'allotjament turístic, referit a establiments hotelers, amb excepció del seu apartat 1.a).

Article 15

Limitacions

15.1 L'autorització com a establiment de turisme rural és incompatible amb l'explotació, a la mateixa finca, de qualsevol altre tipus d'allotjament turístic, d'instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves i d'establiments de restauració, excepte aquells restaurants que s'autoritzen en establiments de turisme rural ubicats dins de nuclis de població de menys de 30 habitants. Aquests restaurants no podran

tenir en cap cas, més de 30 places, segons la ratio prevista a la normativa de restauració i hauran de tenir una entrada independent.

15.2 Es podrà denegar o revocar l'autorització i inscripció dels establiments de turisme rural que, malgrat estar ubicats en el medi rural i complir amb els requisits previstos en la present disposició, per determinades característiques pròpies de l'edificació, l'entorn immediat o les activitats que s'hi realitzin, no s'adiguin amb l'exigència de tranquil·litat i integració en el paisatge que han de reunir aquests establiments. Els establiments de turisme rural no poden organitzar, ni llogar el seu espai per tal que s'organitzin, activitats socials o qualsevol tipus de celebració o acte quan això impliqui la presència a l'establiment i/o explotació d'un nombre de persones superior al nombre de places autoritzades.

15.3 El titular d'un establiment de turisme rural podrà explotar fins un màxim de 25 places entre totes les modalitats i no podrà explotar cap altre tipus d'establiment d'allotjament turístic.

15.4 Dins la mateixa edificació no podran coexistir més de 15 places en establiments de turisme rural, siguin del mateix o diferent titular.

Article 16

Serveis

16.1 Neteja.

a) Tots els establiments de turisme rural s'han de mantenir en bones condicions higièniques i de salubritat i, en el moment de l'entrada dels hostes es trobaran nets i endreçats.

b) Els titulars de les masies i cases de poble compartides efectuaran la neteja diària de les habitacions i banys excepte renúncia per escrit de la clientela.

Els espais comuns es netejaran diàriament i el canvi de roba de llit i bany s'efectuarà com a mínim cada tres dies.

c) Els titulars de les cases de poble independents i masoveries efectuaran una neteja i canvi de roba de llit i bany almenys un cop cada tres dies a menys que l'usuari renunciï per escrit a aquest servei.

16.2 Visita explotacions.

Els titulars d'establiments del grup cases de pagès han de possibilitar la visita de l'explotació a que estan vinculades

16.3 Serveis de menjar.

Els serveis de menjar, que tan sols poden prestar les Masies i les Cases de Poble Compartides, aniran adreçats exclusivament als seus hostes i es procurarà incloure-hi plats de cuina casolana de la comarca.

16.4 Informació turística.

Les persones titulars dels establiments de turisme rural lliuraran, a l'entrada de la clientela, per escrit les informacions relatives a recursos turístics de la comarca, els informaran de les activitats que es poden practicar a la zona i contribuiran a fer-los conèixer les normes de respecte i conservació de l'entorn natural i rural.

16.5 Atenció als hostes.

Les persones titulars dels establiments de turisme rural han de donar una atenció personalitzada a la seva clientela, la qual comprendrà, com a mínim, el servei d'acollida en el moment de l'arribada a l'establiment i acomiadament a la seva partida. En el cas de les masoveries i cases

de poble independents, els titulars hauran d'estar disponibles i facilitar la seva localització les 24 hores per atendre consultes o resoldre incidents. Tanmateix han de facilitar als hostes la visita a explotacions agràries en el cas que l'establiment en tingui de pròpia (cas del grup de cases de pagès), i han de possibilitar el contacte amb aquells prestataris i organitzadors d'activitats que tinguin lloc a la zona i que puguin ser d'interès pels visitants (cas del grup allotjaments rurals).

Article 17

Normes comunes de funcionament

17.1 Són d'aplicació als establiments de turisme rural, el títol primer i el títol quart del Decret 53/1994, de 8 de febrer, sobre el règim de preus, reserves i serveis complementaris en establiments d'allotjament turístic.

17.2 En cap cas no podrà allotjar-se una mateixa persona per un període de temps ininterromput superior als noranta dies.

17.3 Els establiments de turisme rural disposaran de fulls de reclamació per a establiments turístics a disposició de les persones usuàries així com del rètol que els anunciï.

Article 18

Revocació de l'autorització i inscripció turística

18.1 Són causes de revocació de l'autorització i inscripció turística:

a) La inactivitat comprovada com a allotjament turístic al llarg de sis mesos.

b) L'incompliment del que disposen els articles 2, 3, 4, 5, 15.1 i 15.2 d'aquest Decret.

18.2 L'òrgan competent per revocar l'autorització i inscripció turística és el/la director/a del Servei Territorial corresponent i a Barcelona el/la subdirector/a general d'Ordinació Turística, els quals dictaran resolució després que hagi estat tramitat l'expedient contradictori.

18.3 En els supòsits de revocació de l'autorització turística i de tancament definitiu comunicat degudament per la persona interessada, l'Administració donarà de baixa l'establiment al Registre de Turisme de Catalunya.

Article 19

Règim sancionador

La inobservança de les disposicions previstes en aquest decret s'ha de sancionar de conformitat amb el que estableix la Llei 13/2002 de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL PRIMERA

El terme "residència-casa de pagès" inclòs en qualsevol disposició normativa s'entendrà referit a un establiment de turisme rural regulat pel present decret.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL SEGONA

Els establiments autoritzats amb anterioritat a la data de l'entrada en vigor d'aquest decret no estan obligats a adaptar-se als nous requisits tècnics previstos en els articles 12 i 13 del present Decret, excepte que sol·licitin un augment de la capacitat, ampliació de les instal·lacions o canvi de titularitat.

DISPOSICIÓN ADICIONAL TERCERA

Les persones titulars d'establiments autoritzats amb anterioritat a la data de l'entrada en vigor d'aquest decret i que estiguin explotant més de 25 places, no estan obligades a adaptar-se a allò que preveu l'article 15 apartat 3 del present decret sobre els límits de places que pot explotar un titular, excepte que es vulgui produir un canvi de titularitat, però tampoc podran augmentar-ne el nombre de les que tinguin autoritzades.

DISPOSICIÓN ADICIONAL QUARTA

Els establiments autoritzats amb anterioritat a la data de l'entrada en vigor d'aquest decret que tinguin un restaurant autoritzat en la mateixa edificació, no estaran sotmesos a la limitació de places del dit restaurant que preveu l'article 15, apartat 1 del present decret, excepte que es vulgui produir un canvi de titularitat, però no podran en cap cas ampliar-ne la capacitat del mateix.

DISPOSICIÓN ADICIONAL CINQUENA

Els establiments autoritzats amb anterioritat a la data de l'entrada en vigor d'aquest decret que ultrapassin el nombre de places dins la mateixa edificació, prevista per l'article 15 apartat 4t, no estaran sotmesos a aquesta limitació, excepte que es vulgui produir un canvi de titularitat, però no podran en cap cas ampliar-ne la capacitat.

DISPOSICIÓN ADICIONAL SISENA

Els establiments existents disposaran d'un termini d'un any per sol·licitar l'adscripció als nous grups i modalitats, així com per a començar a prestar els serveis previstos a l'article 16 del present decret. Transcorregut aquest termini es procedirà a l'adscripció d'ofici d'aquells que no ho hagin sol·licitat, sempre i quan estiguin prestant ja els esmentats serveis.

DISPOSICIÓN ADICIONAL SETENA

Els establiments de turisme rural ubicats a la Vall d'Aran, s'han d'adreçar, a tots els efectes regulats per aquest decret, al Conselh Generau dera Val d'Aran, atesa les transferències efectuades en la matèria pels decrets 176/1999, de 29 de juny i 257/2000, de 24 de juliol, de transferència de competències de la Generalitat de Catalunya al Consell General d'Aran en matèria de turisme.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

—1 Les persones que en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Decret puguin acreditar haver iniciat les obres d'adequació d'un edifici per tal de reconvertir-lo en establiment de turisme rural i presentin en el termini de sis mesos a comptar del dia següent de l'entrada en vigor del present decret, la documentació exigida pel Decret 214/1995, de 27 de juny pel qual es regula la modalitat d'allotjament turístic anomenada residència-casa de pagès, veuran resolta la seva sol·licitud d'acord amb els requisits tèc-

nics de la normativa anterior, però els establiments seran adscrits als nous grups i modalitats.

—2 Les sol·licituds d'autorització d'obertura i funcionament que en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Decret comptin amb tota la documentació exigida pel Decret 214/1995, de 27 de juny, pel qual es regula la modalitat d'allotjament turístic anomenada residència-casa de pagès seran resoltes d'acord amb els requisits tècnics de la normativa anterior, però els establiments seran adscrits als nous grups i modalitats.

—3 Els establiments en tràmit d'autorització esmentats en el paràgraf anterior que ja compleixin els requisits i s'ajustin a les característiques dels grups i modalitats en què s'ordenen els establiments de turisme rural segons el present Decret seran autoritzats i classificats d'acord amb el mateix.

DISPOSICIÓN DEROGATÒRIA

Es deroguen el Decret 365/1983, de 4 d'agost, pel qual es crea la modalitat d'allotjament turístic "Residència-Casa de Pagès" i el Decret 214/1995, de 27 de juny pel qual es regula la modalitat d'allotjament turístic anomenada residència-casa de pagès.

DISPOSICIONS FINALS

—1 El conseller o consellera competent en matèria de turisme adoptarà les mesures per a l'aplicació i l'execució d'aquest Decret.

—2 Aquest Decret entrarà en vigor als vint dies de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 25 de juliol de 2006

PASQUAL MARAGALL I MIRA
President de la Generalitat de Catalunya

ANTONI CASTELLS I OLIVERES
Conseller d'Economia i Finances
(06.201.073)

DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS

DECRET

314/2006, de 25 de juliol, de creació de la denominació de Xarxa de referència d'R+D+I.

El Pla de Recerca de Catalunya per al període 1993-1996 preveia en el seu programa de línies prioritàries l'objectiu de crear una xarxa de centres de referència per potenciar sectors d'interès i optimitzar al màxim els recursos aliens, i va ser amb aquesta finalitat que, en exercici de la competència exclusiva en matèria de recerca atorgada per l'Estatut d'autonomia de Catalunya, el Govern de la Generalitat va aprovar el Decret 26/1994, de 8 de febrer, de creació de la xarxa de centres de referència de recerca i desenvolupament de la Generalitat de Catalunya.

En l'esmentat Decret s'estableix que poden obtenir la denominació de Centres de referència els centres, instituts, grups o agrupacions de centres, departaments o equips de recerca i desenvolupament que treballin en l'àmbit o disciplines estratègiques, que siguin prou destacats i reconeguts internacionalment i que tinguin capacitat suficient per a tasques d'R+D i per complir els requisits i les condicions que comporta l'atorgament de la denominació i, a més, han de ser acceptats i designats per acord del Govern de la Generalitat de Catalunya, tasca que el Govern ha anat realitzant durant aquests darrers anys en virtut de diferents acords de Govern.

Atès que el vigent Pla de Recerca i Innovació de Catalunya (PRI), aprovat per Acord del Govern de data 25 de gener de 2005, configura les xarxes de referència com a un dels eixos fonamentals del seu Programa de suport a la recerca, amb la finalitat d'afavorir l'establiment de xarxes de col·laboració entre grups amb objectius comuns i potenciar la interdisciplinarietat i la multidisciplinarietat, i que l'esmentat Programa té també la voluntat d'impulsar la col·laboració entre grups de diverses institucions i potenciar la participació d'empreses i de centres de recerca de fora de Catalunya, la qual cosa comportarà que augmenti la capacitat d'elaborar i proposar grans projectes de recerca i innovació en col·laboració;

Tenint en compte que s'ha considerat convenient —a banda de crear la denominació de Xarxa de referència d'R+D+I per adaptar-ne les característiques a les noves directrius del vigent Pla de Recerca i Innovació de Catalunya—, atribuir-ne la gestió a la Direcció General de Recerca i simplificar-ne la tramitació als efectes d'agilitar l'obtenció de la denominació per part dels grups que tenen interès a col·laborar en projectes de recerca i innovació, s'ha optat també per modificar la denominació de les estructures que, en el marc del Decret 26/1994, de 8 de febrer, havien obtingut la denominació de Centre de referència de recerca i desenvolupament de la Generalitat de Catalunya, adaptant-les a la nova regulació que ara es proposa, exceptuant el Centre de Referència en Bioenginyeria de Catalunya, atès que recentment s'ha constituït la Fundació Privada Institut de Bioenginyeria de Catalunya.

En desenvolupament del Pla de Recerca i Innovació de Catalunya, a proposta del titular del Departament d'Educació i Universitats i amb l'acord previ del Govern,